

[Lone Dybkjær]

er helt overbevist om, at det på lidt længere sigt vil have en god indflydelse.

Jeg vil også godt sige til statsministeren, at det er karakteristisk, at f.eks. børnekommissionen har et overtal af kvinder. Det er klart, at når det er kvinder og børn, så kan man sagtens få kvinder ind, men når det drejer sig om lavindkomstkommissionen – nu skal jeg ikke nævne alle kommissioner – så er der 17 mænd og 1 kvinde, og med hensyn til mediekommissionen kan vi jo håbe på, at statsministeren inspireret af denne debat kan gøre det lidt mere lige, end det måske ellers ville blive. Jeg er godt klar over, at den ikke er nedsat endnu, og jeg er også godt klar over, at det er svært, men det er jo også derfor, vi står her og snakker. Jeg kan nævne energiforskningsudvalget. Der er der naturligvis heller ingen kvinder, men det er der i og for sig ikke noget mærkeligt i, det er bare helt traditionelt. Der findes dog kvinder inden for dette område, som man kunne have udnævnt. Og sådan kunne man i og for sig blive ved.

Det fører mig over til fru Mette Madsen, som sagde, at vi bare skal gøre os umage, og vi skal prøve at kæmpe. Det er rigtigt, og der er f.eks. nogle kvinder på Fyn, som har kæmpet vældigt for at komme ind i elværkernes bestyrelser, og ved ret bevidst at snakke sammen er det lykkedes at få dem repræsenteret. Jeg skal også love for, hvad de har været ude for i den sammenhæng! Det har fuldstændig været talen om: lille dame, tror De nu, De har forstand på det? Ud over at man skal føre disse kampe er det altså ikke så simpelt; man skal også gennemgå en hel masse tåbeligheder, som det kan være ret anstrengende at sidde og høre på, altså når mænd taler på den måde til én.

Fru Mette Madsen siger, at man også skal arbejde på det økonomiske område og sådan noget. Det er jeg helt enig i, og jeg vil godt fortælle om en undersøgelse af opfølgning af kvindekommisionens arbejde, som jeg har lavet for et par år siden.

Kvindekommisionen lavede en rapport, der sagde, det gik stærkt fremad for kvinderne og de blev bedre og bedre repræsenteret, og så nævnte man socialudvalget og uddannelsesudvalget, hvor der vist på det tidspunkt efterhånden var 50 pct., de traditionelle kvindeområder. Men der var et enkelt udvalg, de ikke havde kigget sådan rigtig statistisk på,

og det var boligudvalget, og hvad var der sket med det? Der var sket det, at der havde været masser af kvinder i boligudvalget på det tidspunkt, da det drejede sig om kvadratmeter og mad, men da det blev det økonomiske område, hvad skete der så? Kvinderne rutschede ud af udvalget. Og så kan man jo selv gætte sig til, hvorfor de, der skulle vælge fra grupperne, ikke længere syntes, at boligspørgsmål var noget, kvinder kunne beskæftige sig med.

Med dette vil jeg i og for sig blot sige, at det er faktisk ikke så enkelt som så, for der er tale om, at nogle områder pludselig bliver så vigtige, at mændene simpelt hen overtager dem, og de kan ganske enkelt overtage dem, fordi de er i flertal, og jeg synes egentlig, at boligudvalgets udvikling er et meget skægt eksempel på det.

Så siger fru Agnete Laustsen, at det afgørende er de saglige kvalifikationer, og det kan vi sådan set alle sammen blive enige om. Selvfølgelig er det afgørende de saglige kvalifikationer, men det når bare meget ofte ikke at komme så langt, at man overhovedet vurderer, om kvinderne har nogle saglige kvalifikationer, for det viser sig, at når der sidder 10 mænd forsamlet og diskuterer disse saglige spørgsmål, så tænker de ikke automatisk på, om der også kunne være nogle kvinder, man kunne bruge.

Jeg skal lade være med at komme ind på, hvad de øvrige ordførere har sagt, jeg vil blot lige sige til centrum-demokraternes ordfører, som gik stærkt imod dette forslag, at vi har dog haft til behandling her et forslag fra centrum-demokraterne om udpegning til nævningedomstole, hvor man netop gjorde opmærksom på, at der var for få kvinder, til at det egentlig var repræsentativt.

Til hr. Wilhelm vil jeg sige, at vi selvfølgelig har gjort os nogle tanker om, hvad der skal ske, efter at der er indført en ligelig indstilling. Vi tror faktisk, at i det øjeblik, kvinder bliver indstillet, skal det nok vise sig, at det er et alvorligt skridt på vejen til, at også kvinder bliver repræsenteret. I øjeblikket er problemet det, at man end ikke kommer i tanke om dem, de bliver simpelt hen ikke indstillet. Derfor vil vi i hvert fald i første omgang sige, at det afgørende er, at de kommer op til overfladen, om man så må sige, og vi synes egentlig, at det er nok som det første skridt. Hvis det viser sig, at der sker en dis-